

Δεν κόβουν απλά ένα λουλούδι,

θέλουν να εμποδίσουν τον ερχομό της άνοιξης..

Αυτό το κείμενο είναι το δεύτερο κείμενο το οποίο γράφεται για την δίκη των 49 συλληφθέντων της εκκένωσης της Σ.Θ.Ε. γιατί ενώ οι θέσεις μας για τα φοιτητικά κινήματα και τους ταξικούς-κοινωνικούς αγώνες στα πανεπιστήμια μένουν अपαράλλακτες, η κοινωνικοπολιτική συνθήκη διαφέρει από το Νοέμβριο του 2024, αφού διαμεσολάβησε μια από τις μεγαλύτερες και μαζικότερες κοινωνικές κινήσεις των τελευταίων ετών ζητώντας Δικαιοσύνη για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών.

Ένας ακόμα λόγος που γράφεται αυτό το κείμενο είναι η πρωτόγνωρη κατάσταση στην οποία βρέθηκαν τα 49 συλληφθέντα και ο αλληλέγγυος κόσμος που συγκεντρώθηκε στα δικάστηρια κατά τη πρώτη δικάσιμο. Εκείνη την ημέρα λοιπόν, με εισαγγελική εντολή αποκλείστηκαν οι είσοδοι των δικαστηρίων από ΜΑΤ και τη δικαστική αστυνομία, η οποία μάλλον τότε έζησε το ζενίθ της μπατσικής καριέρας της, απαγορεύοντας την είσοδο στο κόσμο κι έχοντας λίστες με τα ονόματα των 49 οι οποίοι και μόνο θα μπορούσαν να εισέλθουν έπειτα από ταυτοποίησή τους. Ενώ οι 49 είχαν δηλώσει ξεκάθαρα στο δικαστήριο ότι είναι κατά μεγάλη πλειονότητα παρόντες και ότι θέλουν να δικαστούν, η στάση του δικαστή και το κλίμα τρομοκρατίας που επέλεξε να στήσει το κράτος εκεί, έκανε σαφές ότι δεν υπήρχε πρόθεση να τους δικάσουν επεκτείνοντας την ηθική, πολιτική και οικονομική φθορά των συντρόφων μας. Η στάση αυτή δεν θεωρούμε ότι είναι τυχαία αλλά αποτέλεσμα της πίεσης που άσκησε ο συγκεντρωμένος κόσμος στα δικαστήρια και της ευρείας κοινωνικής αποδοχής που είχε το περσινό φοιτητικό κίνημα ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια που έφερε ο ν. Πιερρακάκη.

Το περσινό εαρινό εξάμηνο για δύο ολόκληρους (και κάτι) μήνες δεν είχε την κλασική μορφή του. Τις πρώτες μέρες της εβδομάδας, αντί για μαθήματα οι φοιτητές/ριες συναντιόντουσαν στα αμφιθέατρα για τις Γενικές Συνελεύσεις και τα συντονιστικά, στη μέση και το τέλος της εβδομάδας αντί για εργαστήρια κάναν εξωστρεφείς παρεμβάσεις κι εκδηλώσεις και κάθε Πέμπτη βγαίνουν μαζικά στους δρόμους. Όλα αυτά για να μην περάσει το τότε νομοσχέδιο Πιερρακάκη το οποίο προέβλεπε την ίδρυση

ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα. Τόσο πανελλαδικά, στη Σ.Θ.Ε., αλλά και στο φυσικό υπερασπιστήκαμε το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και διεκδικήσαμε δημόσια δωρεάν παιδεία χωρίς ταξικούς φραγμούς. Φυσικά αυτός ο αγώνας στρεφόταν ενάντια σε όλη την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση η οποία συντελείται αυτά τα χρόνια με τη συστηματική υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, με νόμους οι οποίοι αποσκοπούν στην επιχειρηματοποίηση των πανεπιστημίων, την πειθάρχηση των μαθητών/φοιτητριών κι όσων αγωνίζονται και την *μετατροπή της εκπαίδευσης σε εμπόρευμα για λίγους*. Ο πολιτικός ορίζοντας διευρύνθηκε περεταίρω με τη συμμετοχή στον αγώνα ενάντια του νέου Ποινικού Κώδικα ,στη διεθνιστική αλληλεγγύη στον Παλαιστινιακό λαό και την ανάδειξη του ρόλου του Πανεπιστημίου στην εθνοκάθαρση και γενοκτονία του και στο κίνημα που μέχρι σήμερα προσπαθεί να αποδώσει Δικαιοσύνη για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών. Αυτή την συνολική αντίληψη αγώνα, την πρότασαν όλοι οι Φοιτητικοί Σύλλογοι που οργανωνόντουσαν στην βάση, αντι-ιεραρχικά κι αδιαμεσολάβητα μέσω των ανοικτών πλαισίων, κάτι το οποίο έχει γίνει κουλτούρα αγώνα και στον δικό μας σύλλογο, τον Σύλλογο Φοιτητών Φυσικού.

Η αντίληψη αυτή είναι αποτέλεσμα χρόνιων πολιτικών ζυμώσεων και προσπαθειών, κληρονομήθηκε από παλιότερες συλλογικές εμπειρίες, αλλά συνεχώς παραμένει υπό διαμόρφωση περνώντας από τα συλλογικά φίλτρα που αναπτύσσει η κοινότητα αγώνα, βάσει της πολιτικής συγκυρίας, αλλά και εμπλουτίζεται από τις νέες θέσεις της, ενώ φυσικά η πράξη παραμένει ο τελικός κριτής. Προφανώς, μεγάλη συμβολή στη διάχυση αυτών των εργαλείων έπαιξαν τα ιστορικά στέκια εντός της Σ.Θ.Ε. ,το στέκι στο Βιολογικό, το στέκι του Μαθηματικού και το πρόσφατα εκκενωμένο, επανακατηλημμένο και ξανά εκκενωμένο, *Στέκι Φυσικού*. Στην πράξη, αυτή η κουλτούρα της αντι-ιεραρχικής κι άμεσης δράσης βρήκε εφαρμογή είτε μέσω αποφάσεων φοιτητικών συλλόγων, είτε μέσω ανοικτών συνελεύσεων και συνελεύσεων στεκιών/σχημάτων. Για παράδειγμα, οι επιμέρους αγώνες για την ανοικτότητα του ασύλου και οι αγώνες ενάντια στα κλειδώματα, οι προσπάθειες για την πρόσβαση όλων στην σίτιση στη λέσχη αλλά ακόμα και αγώνες-κινήματα όπως το 2021 ενάντια στο νόμο Κ-Χ, όπου αυτός ο τρόπος οργάνωσης και δράσης επανακαλήφθηκε από τις πολλές και διάφορες κοινότητες αγώνα που είχαν δημιουργηθεί σε κάθε σχολή.

Οι κοινότητες αγώνα εντός της Σ.Θ.Ε. ,όπως και σε άλλες σχολές, δεν είναι τίποτα άλλο παρά δίκτυα σχέσεων μεταξύ ανθρώπων που συναντιούνται, αρχικά ίσως βάσει της φοιτητικής τους ταυτότητας, αλλά εν τέλει οργανώνονται βάσει της ταξικής τους θέσης αναπτύσσοντας τις ανάλογες ιδεολογικές αιχμές και τρόπους δράσης που θα *ριζώσουν εντός των σχολών απλώνοντας παράλληλα τις ρίζες τους και προς την υπόλοιπη κοινωνική βάση εκτός πανεπιστημίου*. Αυτό τον ιστορικό ρόλο που κατέχει το άσυλο και το πανεπιστήμιο στην Ελλάδα μεταπολιτευτικά, δηλαδή ενός σημαντικού σημείου συνάντησης, ζύμωσης και οργάνωσης των από τα κάτω προσπαθούμε συνεχώς να τον επαναφέρουμε ενώ το κράτος βάζει όλες του τις δυνάμεις για να ανακοινώσει το τέλος της μεταπολίτευσης. Παρόμοιες κοινότητες αγώνα χτίζονται μέσα σε *στέκια και καταλήψεις* που έρχονται πλήρως σε ρήξη με το κράτος και την αστική πολιτική, έχοντας αναπτύξει τα ανάλογα μέσα αγώνα που τις έχουν καταστήσει *εσωτερικό εχθρό* και στόχο. Για αυτό λοιπόν, δεν είναι τυχαίος ο διαρκής αποκλεισμός και πόλεμος που δέχεται το Α.Π.Θ. κι άλλα πανεπιστήμια από μπάτσους και πρυτάνεις, η εκκένωση στεκιών και καταλήψεων πανελλαδικά αλλά και της ίδιας της Σ.Θ.Ε. στις 16/3/24 και τη σύλληψη των 49, όπως και η φανερή στοχοποίηση της κοινότητας του Φυσικού.

Μετά το πέρας των δύο μηνών όπου μαζικά η κοινωνική βάση σταμάτησε τα γρανάζια της παραγωγής και βρέθηκε έπειτα από χρόνια στην ιστορική της θέση, το δρόμο, δείχνοντας στην πράξη ότι δεν έχει ξεχάσει τα μέσα πάλης που κληρονόμησε από τις προηγούμενες δεκαετίες, το κράτος λαβωμένο κι έχοντας καταλάβει ότι απειλείται παραπάνω από ότι θα ήθελε, περνά ξανά στην επίθεση. Επιτίθεται στους συλλογικούς φορείς όπου οι άνθρωποι συναντήθηκαν, νιώσαν το άδικο της εκμετάλλευσης και της εξαθλίωσης και επέλεξαν τον αγώνα... *τα σωματεία και τους φοιτητικούς συλλόγους*, κεκτημένα της τάξης μας από αιματηρούς αγώνες. Επιτίθεται στους χώρους όπου οι άνθρωποι προσπαθούν να δημιουργήσουν τους δικούς τους χωροχρόνους, βάζοντας τις ανάγκες και τις επιθυμίες τους μπροστά ενώ παράλληλα ακονίζουν τις αρνήσεις τους, και δίνουν τρόπο στην οργή της αδικίας... *οι καταλήψεις, τα στέκια και οι δημόσιοι χώροι* με ξεχωριστή θέση να έχουν τα πανεπιστήμια και η γειτονιά των εξαρχείων. Επιτίθεται στους ανθρώπους με τις σφυγμένες

γροθιές, που στις υφέσεις και τις οξύνσεις του ταξικού ανταγωνισμού βρίσκονται μέσα στη καρδιά των κοινωνικών διεργασιών προσπαθώντας να οργανώσουν την κοινωνική αυτοάμυνα στην νεοφιλελεύθερη επέλαση, να κρατήσουν ζωντανή την αξιοπρέπεια των εργαζομένων, να αποδώσουν δικαιοσύνη για το έγκλημα των Τεμπών και να σταθούν δίπλα στους ανθρώπους που βάλλονται περισσότερο, τους μετανάστες, τους ρομά και τους φυλακισμένους. Επιτίθεται σε αυτούς που σε πείσμα των καιρών κάνουν τις αξίες τους πράξη και οι αξίες τους δεν είναι αποτέλεσμα πράξεων...*ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ*, αναρχικές ομάδες, ελευθεριακές και κομμουνιστικές οργανώσεις, συνελεύσεις και δομές στα κοινωνικά πεδία που βάζουν το λιθαράκι τους στην προετοιμασία της επόμενης ταξικής αντεπίθεσης.

Θέλουν να κάνουμε πίσω. Να γίνουν οι αγώνες και τα κινήματά αξιοποιήσουν πράξεις που οδηγούν σε ξεφτιλίστηκες ποινές και φυλακή. Να γίνουν οι ζωές μας μόνιμα επιτηρούμενες και δέσμιες του κράτους. Η δίκη των 49 έρχεται σε συνέχεια δύο πρωτόγνωρα εξοργιστικών δικαστηρίων, αυτό της δεύτερης πρυτανείας όπου καταδικάστηκαν όλα τα άτομα σε 6 μήνες (αναστολή) με λογική "συλλογικής ευθύνης" από τον δικαστή χωρίς να εξεταστεί ουσιαστικά το κάθε άτομο ξεχωριστά, κι αυτό της κατάληψης του χημικού όπου συντρόφια μας επομοίστηκαν βαριές, πολύμηνες κι εκτίσιμες ποινές. Ξέρουμε ότι τα δικαστήρια στην Θεσσαλονίκη έχουν κατά βάση μάρτυρες κατηγορίες κοσμήτορες και πρυτάνεις του Α.Π.Θ. εκτός αν έχουν προλάβει κι έχουν γίνει βουλευτές της Ν.Δ. Στο ίδιο ακριβώς πλαίσιο, οι 49 είναι μία πρώτη απόπειρα να ποινικοποιηθεί ένα ολόκληρο, δίμηνο φοιτητικό κίνημα. Να καταδικαστούν 49 πρόσωπα για την δίμηνη ύπαρξή τους. Η κατηγορία της "σοβαρή διατάραξη δημόσιας υπηρεσίας" που τους επιρρίπτεται έχει ημερομηνία έναρξης τις 8/1/24 μέχρι τις 16/3/24, από τη μέρα που ο σύλλογος φοιτητών φυσικού δηλαδή αποφάσισε μαζικά κατάληψη μέχρι την ημέρα της σύλληψης.

Πώς άραγε πιστεύουν ότι 49 άτομα ευθύνονται για δύο ολόκληρους μήνες κατάληψης, ενώ μάλιστα η Σ.Θ.Ε. συνέχιζε να είναι κατηλημμένη όσο οι 49 ήταν στα κρατητήρια;

Δεν το πιστεύουν... Ξέρουν ότι είναι παράλογο να προσπαθείς να δικάσεις 49 ανθρώπους για ένα τέτοιου τύπου "αδίκημα" το οποίο τελούταν για δύο μήνες. Είναι ξεκάθαρο ότι *προσπαθούν να κάνουν*

τους 49 ένα παράδειγμα, ότι αυτό είναι το τίμημα συμμετοχής σε κινήματα, έτσι ώστε κάθε αίσθημα κοινωνικού δικαίου, κάθε σκέψη για συλλογική διεκδίκηση να πνίγεται στο φόβο. Στο εδώλιο δεν θα καθίσει η εμπροσθοφυλακή του περσινού κινήματος, ούτε οι ηθικοί αυτουργοί του. Αυτά τα φαντάζονται οι μπάτσοι και οι δικαστές που βλέπουν τα κοινωνικά κινήματα και τις αγωνίστριες ως εγκληματικές συμμορίες κι οργανώσεις. Στο εδώλιο θα κάτσουν όσα δυστυχώς συνελήφθησαν εκείνη την ημέρα. Θα έχουν, όμως, δίπλα τους και πίσω τους όλο το κόσμο του αγώνα. Όσους βάδισαν μαζί τους σε πορείες ή άραξαν μαζί τους στα σκαλιά της Σ.Θ.Ε., όσες συζητούσαν μαζί τους επί ώρες σε συνελεύσεις και όσους βρέθηκαν πλάι τους σε συγκρούσεις με τα ένστολα καθάρματα.

Δεν κόβουν απλά ένα λουλούδι, θέλουν να εμποδίσουν τον ερχομό της άνοιξης...

Θέλουν να κάνουμε βήμα πίσω, να θαμπώσουν τα μάτια μας από τον φόβο και να σκύψουν τα κεφάλια μας στις αίθουσες των δικαστηρίων.

Ούτε βήμα πίσω, το βλέμμα μπροστά και οι γροθιές υψωμένες.

Αλληλεγγύη στα 49 συλληφθέντα της Σ.Θ.Ε.

Αλληλεγγύη στον 34χρονο ερευνητή του Ε.Μ.Π. και τους 6 συλληφθέντες της Νομικής Αθήνας

Αλληλεγγύη και δύναμη στον Ρουβίκωνα που διώκεται ως εγκληματική οργάνωση

Αγωνιστικούς χαιρετισμούς στις καταλήψεις και την γειτονία των Εξαρχείων που βαστά επάξια την βαριά κληρονομιά της

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στα 49, 27/5 9:00 Δικαστήριο

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ, ΑΓΩΝΑΣ ΤΑΞΙΚΟΣ

23/5/2025

Αυτόνομο Σχήμα Φυσικού ★

